

Aklımda kalan bilgilerimin çoğu kendi öğrendiklerim. Başkalarının öğrettiklerini hatırlamıyorum. Öğretmenlerimi de bana öğrenmeyi öğrettikleri kadar hatırlıyorum.

Tabii ki eskiden böyle değildi, gençken. Bir sınava girince, öğretmenin öğrettiklerini öğrendiğimi göstermem gerekiyordu ve ben de böyle yapıyordum. Ancak üzerinden geçen yıllar boyunca bende kalan, sınavlardan nefret ettiğim ve öğretmenlerin öğrettiklerini sandıklarını şeyleri aslında öğrenmediğim oldu. Bugün sadece bende bıraktıkları hisleri hatırlıyorum ve bunlar iyi hisler değil.

Herkese bir işi var, öğretmenler de bir şeyler öğretmek için çalışıyor. *Hayatlarının anlamı* demesek de, işlerinin anlamı bu. Ben öğrenmiş gibi yapınca not alıyorum, onlar öğretmiş gibi yapınca maaş alıyor, sonunda hepimiz öğrendiğimizi sandığımız şeyleri bırakıp, okulda öğrenilmeyen sıkıcı işler yapıyoruz. Bize bir şeyler öğretirken, öğrenmeyi de hasbelkader öğrenirsek, sonrası daha rahat oluyor, bunu öğrenemez de, öğretmenlerin bize *her şeyi* öğrettiğini düşünürsek, orada kalıyoruz, dünya bir yana gidiyor ve biz gölgesinin gerçek olduğu hayaliyle bütün bir ömrü tamamlıyoruz.